

WAT ZOU JEZUS ERVAN ZEGGEN ?

Een klein boekje, op maat voor de vastentijd, is mijn gids op die tocht naar Pasen. 'Onderweg met Bonhoeffer: 40 teksten voor persoonlijke stille tijd.' Dietrich Bonhoeffer leefde van 1906 tot 1945. Hij was een protestants predikant en tegelijkertijd een verzetsstrijder tegen het nationaalsocialisme. We mogen hem gerust zien als een groot profeet voor onze tijd. Sommigen noemen hem een martelaar en kerkvader van de twintigste eeuw. Zijn boodschap blijft nog altijd inspireren, tot op vandaag, in deze veertigdagentijd.

Navolging

'Navolging' is één van de titels van zijn werken. Doorheen al zijn werken is de navolging als een rode draad geweven. De navolging van Jezus Christus als roeping van elke christen. Maar hoe gebeurt dat, navolging? Wat is daarvoor nodig? Welke stappen dien je op die weg te zetten? Het zijn veel vragen van zoekende christenen vandaag. En, wanneer we eerlijk zijn, zijn we allemaal zoekend op die weg van de navolging. Hij schrijft onder andere: *'Navolging is verbondenheid aan Christus; omdat Christus er is, moet er ook navolging zijn. Een idee over Christus of een leersysteem maken navolging niet noodzakelijk. Een idee of leersysteem benader je vanuit een bepaalde kennis, vanuit een bepaald enthousiasme, maar nooit vanuit navolging. Een christendom zonder de levende Jezus Christus blijft altijd een christendom zonder navolging.'* Bonhoeffer schrijft er heel mooie dingen over. Hij maakt duidelijk dat navolging geen ideologie is of een reeks voorschriften waaraan je je hebt te houden. Wanneer we ons geroepen weten door Jezus en Hem volgen, dan kan dit maar komen vanuit een levende verbondenheid met Jezus. Het heeft iets van een vriendschapsrelatie. Vrienden zetten elkaar in beweging. Die vertrouwensrelatie met Jezus zet ook ons in beweging. Vanuit die vriendschapsverbondenheid worden mensen in beweging gezet naar elkaar toe, in verantwoordelijkheid voor elkaar, in antwoord op Jezus' uitnodiging. En dat is zoveel sterker dan 'voor-waar-houden' van feiten uit het leven van Jezus.

Wat zou Jezus ervan zeggen?

Wanneer wij deze vraag af en toe stellen, kunnen wij groeien in die waarachtige navolging. Deze vraag zou eigenlijk het levensmotto van elke christen mogen zijn. Als je die vraag elke dag opnieuw in concrete situaties van je leven aan jezelf stelt, dan krijgt de navolging van Jezus steeds meer gestalte in je dagelijkse leven. Die vraag stellen helpt ons groeien in die levende vertrouwensband met Jezus. Het is als: 'Wat zou die goeie vriend, die vriendin, daarvan zeggen?' Tegenover vrienden gaan we wel een antwoord met ons leven geven. Hoeveel te meer dan niet tegenover Jezus. Op die voorwaarde dat Hij onze vriend en tochtgenoot mag zijn. Persoonlijk denk ik dat Jezus ieder van ons uitdaagt om met ons leven antwoord te geven op zijn roepstem. Maar is ons antwoord niet vaak zo lauw? Zorgen wij niet te vaak dat ons spreken en handelen ons goed uitkomt? Wanneer we als christen willen groeien, komt het er in de eerste plaats op aan te antwoorden op zijn uitnodiging. Laten we er alles aan doen bij Hem op een goed blaadje te staan, in plaats van te hopen bij anderen in de gunst te vallen. Laten we zorgen dat Jezus niet te eigenaardig opkijkt van zijn christenen...

Een 'navolgingsgemeenschap' worden

Het is ook de uitdaging voor de Kerk vandaag, om navolgingsgemeenschap te worden. En we hebben hiertoe geen andere gids dan Jezus! Ik denk het vaak bij vergaderingen: wanneer we organiseren en plannen, wanneer we bespreken en evalueren, ... 'Wat zou Jezus ervan denken?' Wanneer Hij ons bezig ziet en hoort zal Hij wellicht af en toe eens in stilte denken: 'Ze hebben mijn boodschap nog niet goed begrepen...' En Hij zou vast stellen dat we veel meer onze dromen en verlangens waar maken, in plaats van zijn blijde boodschap van Liefde en barmhartigheid. Kerk zijn vandaag, het is een 'navolgingsgemeenschap' worden. Of om het naar de woorden van Bonhoeffer te zeggen: 'Een Kerk die Hem niet navolgt, zal geen Kerk meer zijn!' Aan ons om de uitdaging met beide handen en van harte aan te nemen. Want, Hij roept ons!

Misschien nog een paar suggesties voor deze veertigdagentijd...

- *Wees dankbaar voor Jezus, die als een vriend en broeder ons de weg wijst.*
- *Bid om de moed en het vertrouwen om eerlijk aan Jezus te vragen: 'Wat wilt U dat ik voor U of samen met U doe. Maak het stil om zijn stem te horen en ernaar te luisteren.*
- *Bid dat Jezus ons in concrete situaties in beweging zet... Om samen als Kerk te groeien tot een 'navolgingsgemeenschap'.*

Nog een zinvolle veertigdagentijd gewenst.

Johan Loones

(alle reacties welkom bij Johan.loones@skynet.be)